

SE NEM KICSI, SE NEM NAGY

— *Villa délen*

Szöveg MARTINKÓ JÓZSEF
Építész KOCH PÉTER
Fotó BUJNOVSZKY TAMÁS

Félreértés azt gondolni, hogy a tervező szempontjából könnyebb feladat egy olyan házat tervezni, ahol szinte nincsenek fizikai korlátai a kreativitás megélésének. Általában nagyvonalú, elegáns villaépületek esetében áll fent annak a kockázata, hogy a gyengébb képességű tervező, vagy a félreértett megrendelői elvárások, túlzó megrendelői program következtében úgymond „túltolják” az építendő házat. Ilyenkor az űrben függő konzolok, ki-be ugráló teresedések, túlságosan húsos kőborítás, palotányi közlekedők, szerkezeti bravúrkísérletek és túllihegett gépészet gyúri maga alá az épületet. Látunk sajnos szép számmal ilyen példát, éppen azért nagy öröm bemutatni egy olyan megvalósult tervezői elképzelést, ahol Koch Péter építész és munkatársai (NARA Stúdió) megfelelő egyensúlyt voltak képesek teremteni a nagyvonalúság és az arányosság között.

A koncepció sikerességének kulcsát a meredek, lejtős telekben rejlő lehetőség felismerése adta. Így ugyanis a hegy felőli oldalon a föld alá kerülhetett minden olyan funkció, ami más esetben túlterhelhette volna a kompozíciót. Ezzel a megoldással nem pusztán az utca felől sikerült szinte elrejteni a villát, biztosítva ezzel a felső szomszédok zavartalan kilátását a panorámára, hanem a kert felől is egy oldott, transzparens, szinte súlytalan, visszafogottan elegáns épület látványa tárul fel. Ráadásul ennek a megoldásnak köszönhetően a terasz, a kert és a panorama felé

Átriumos, szakaszolt
megnyitások

nyitottan, egyetlen szinten lehetett a gyermek hálósobáját, az amerikai konyhás nappali-étkezőt, illetve a szülők „panorámás” fürdőszobájú hálóját megépíteni. Végeredményben a lakóterek egy visszafogott méretű és a ház közepentgelyén végigfutó közlekedőre fűződnek fel.

A figyelmes szemlélőnek biztosan feltűnt már, hogy a szabályosan rendezett térsort egy valóban extra megoldás gazdagítja. Az intim hálóterek, a gyerekszoba, illetve a közösségi konyha-nappali-étkező közé ugyanis egy kibillenő üvegtetővel lefedett, illetve a hegy felőli, védett oldalon egy nyitott tetejű belső átrium kapott helyet. Ez a két egység minden szobával közvetlen kapcsolatban van, így télen és nyáron is kitűnően használható pihenőtérként szolgál. Rendkívüli élmény a nyári hőségben kiülni egy olyan

belső udvarba, aminek egyik falát méretes, de távolról sem hivalkodó vízfűggöny borítja és a napsütéstől szinte teljesen védett.

Ugyancsak a kert felől nézve tűnhet fel egy színében, formájában elkülönülő emeleti épületrész. Ez a grafitzürke egység nem más, mint a kert felől és belső lépcsővel az alagsorból, garázból is megközelíthető vendég-apartman, ahol a család ismerősei, családtagok úgy szállhatnak meg, hogy nem borítják fel a család mindennapi életritmusát. Építészeti szempontból pompás megoldás, hogy ez az emeleti „rátét” fizikai és optikai tekintetben is valóban külön áll, noha a belső kapcsolatok révén a főépület zöldtetőjéből kibillenő emelet valójában mégsem szakad ki a villa főtömegéből.

Végeredményben tehát az építésznek és megrendelőnek hála a tágas terek és nagyvonalú, elegáns téri megoldások nem „fújták” hatalmas a ház léptékét, miközben a belső terekben járva egyik ámulatból, a másikba esünk. Ottjártunkkor a csodás felhők és a pompás táj úgy úszott be az üveghomlokzaton át az lakóterekbe, mintha egy olyan filmben járna az ember, aminek sohasem szeretné, ha vége lenne.

Vezető tervező:

Koch Péter (NARA Stúdió)

Belsőépítész:

Csima Roberta (NARA Stúdió)

Tervezés éve:

2010

▲
Eleganciát és nagyvonalúságot sugárzó anyaghasználat

◀
Érdekes módon a klasszikus, a tájra szinte minden oldalon nyitott villaépítészeti megoldást is magában foglalja ennek a kortárs luxusvillának a téri koncepciója

Ugyancsak a kert felől nézve tűnhet fel egy színében, formájában eltérő emeleti épületrész. Ez a graffitszürke egység nem más, mint a kert felől és belső lépcsővel az alagsorból, garázsából is megközelíthető vendég-apartman